

fængsling ved uagtsomhedsdelikter, dvs. uagtsomt manddrab efter straffelovens § 241.

Efter lovforslaget skal den nye regel kunne finde anvendelse ved uagtsomt manddrab under skærpene omstændigheder, hvor en eller flere personer bliver dræbt i forbindelse med gerningsmandens spirituskørsel. I disse tilfælde er strafferammen fængsel indtil 4 år, og der udmåles i retspraksis som udgangspunkt i disse sager en ubetinget fængselsstraf på omkring 5 måneder.

Som anført i udtalelsen fra Politimesterforeningen kan der være tilfælde af denne karakter, hvor det virker overordentlig stødende på befolkningens almindelige retsfølelse, at der ikke kan ske varetægtsfængsling. Det er derfor i lovforslaget fundet rigtigt at medtage disse særlig grove overtrædelser, der kun forekommer i ganske få tilfælde om året.

3. I udtalelsen fra Politidirektøren i København anføres, at det findes ønskeligt med en præcisering af, hvorledes spørgsmålet om varetægtsfængsling efter den foreslåede bestemmelse skal behandles under eventuel appel eller indtil afsoning kan finde sted.

Det kan i den forbindelse oplyses, at dette spørgsmål skal afgøres efter den almindelige regel i § 769, hvorefter fængslingsreglerne inden dom i 1. instans skal finde tilsvarende anvendelse. Det følger heraf, at der normalt skal ske løsladelse i de tilfælde, hvor der har været varetægtsfængslet efter den foreslåede nye bestemmelse, medmindre tiltalte ved dommen erklærer sig indforstået med at forblive varetægtsfængslet.

4. I høringsvaret fra Politidirektøren i København udtales, at det ikke synes umiddelbart forståeligt, at en gerningsmand, der udøver en voldshandling af en karakter, som omfattes af lovforslaget, kan varetægtsfængsles, mens den gerningsmand, der udøver at udøve en sådan voldshandling tillige stjæler fra den overfaldne, dvs. begår røveri, ikke vil kunne varetægtsfængsles efter den nye bestemmelse. Endvidere peges på behovet for varetægtsfængsling ved grove tilfælde af ulovlig tvang efter straffelovens § 260.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at i de af politidirektøren nævnte tilfælde af grov vold i forbindelse med et røveri vil forholdet være af en sådan karakter, at der i almindelighed vil kunne ske varetægtsfængsling efter

den gældende § 762, stk. 2, der foreslås opretholdt som § 762, stk. 2, nr. 1. Hertil kommer, at der i disse tilfælde normalt tillige kan sigtes – og senere dømmes – for § 244, stk. 2 eller 3, eller § 245 i sammenstød med § 288 om røveri, § 216 om voldtægt og § 260 om ulovlig tvang. Herved vil der også ved en sådan sigtelse være grundlag for varetægtsfængsling efter den foreslåede nye bestemmelse i § 762, stk. 2, nr. 2.

På denne baggrund er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke holdepunkter for den antagelse, at der ved en gennemførelse af lovforslaget »skulle opstå et spænd« mellem den gældende regel om retshåndhævelsesarrest og den foreslåede nye bestemmelse, således at der skulle kunne ske varetægtsfængsling efter den nye regel i tilfælde, hvor der ikke var den samme adgang, såfremt en tilsvarende vold var udøvet som led i røveri, voldtægt eller ulovlig tvang.

Spørgsmål 47:

I Vestre Landsrets hørings svar angives det, at der skulle være skabt en markant afstand til internationale standarder. Der udbedes ministerens kommentar hertil.

Svar:

I høringsvaret fra Præsidenten for Vestre Landsret finder nogle af landsrettens dommere, at der vil opstå en risiko for, at den nye regel vil medføre en utilsigtet udhuling af den gældende § 762, stk. 2. Herefter anføres følgende:

»Hvis dette sker, vil der ikke blot i volds sager, men også i sager om anden form for kriminalitet blive skabt en markant afstand til internationale standarder. Der tænkes herved på den rekommendation, som Europarådets Ministerkomité har afgivet i 1965, hvorefter varetægtsfængsling i andre tilfælde end de udtrykkeligt nævnte »may ... exceptionally be justified in certain cases of particularly serious offences«.

Indledningsvis bemærkes, at der efter Justitsministeriets opfattelse ikke er grundlag for den antagelse, at domstolene efter vedtagelsen af den foreslåede nye bestemmelse skulle ændre anvendelsesområdet for den gældende regel om retshåndhævelsesarrest i § 762, stk. 2, der efter lovforslaget foreslås opretholdt uændret som § 762, stk. 2, nr. 1.